

ДЪРЖАВЕН ИЗПИТ

СПЕЦИАЛНОСТ ЖУРНАЛИСТИКА

1. Понятието комуникация. Комуникацията като социално действие – структура. Комуникацията като символна интеракция.
2. Комуникация и обществено развитие. Комуникация и социализация на личността.
3. Масова комуникация – характерни черти. Конструирание на действителността в медиите. Новинарски фактори.
4. Функции на медиите. Медиаморфоза.
5. Изследвания за въздействието на медиите – концепции и модели.
6. Журналистическата информация – същност и теория, подходи при представяне, видове и източници на информация.
7. Журналистическите новини – същност на новините, видове новини и методи за поднасяне на новините.
8. Лингвистична характеристика на функционалните стилове.
9. Основни правописни правила – промени при гласните и при съгласните. Правила при граматическите форми – членуване с пълен и кратък член, бройна форма, местоимения.
10. Комуникативен кодекс. Критерии на комуникативния кодекс. Принцип на кооперацията в комуникативния кодекс. Принцип на вежливостта в комуникативния кодекс.
11. Елитен възрожденски печат – основни представители и издания.
12. Жълтата преса - същност. Таблоидна преса. Начало на жълтата преса в България.
13. Медии и политика. Политическият текст като специфична форма на интерпретация на социалния факт.
14. Регулация и саморегулация на медиите. Етични кодекси.
15. Общи характеристики на медиатекста.
16. Категорията жанр. Жанрова система в печата.
18. Съвременни световни тенденции в развитието на пресата. Специфични черти на съвременната българска преса.
19. Особенности на журналистическия творчески процес в печата. Методи за събиране на информация.
20. Радиосистеми. Структура и типология на съвременното радио. Информационно радио.
21. Език, реч и текст в радиото. Вербални и невербални, музикални и акустични компоненти.
22. Динамика и характеристики на радиоаудиторията. Радиото като манипулатор.

22. Телевизията в системата на средствата за масова информация. Функции на телевизията.
23. Типология на телевизионните оператори. Статут и структура на телевизията в България.
24. Телевизионна изразна система. Телевизионни жанрове и форми.
25. Телевизионно планиране и програмиране. Типология на телевизионните програми.
26. Медийна глобализация и медийни процеси в съвременната журналистика. Същност, особености и периоди в развитието на електронната медийна среда.
27. Дигитални медии. Онлайн журналистика. Журналистически жанрове в онлайн среда.
28. Журналистика и нови медии. Вестници и списания в Интернет. Радио онлайн. Телевизия онлайн. Създаване на журналистически материали в веб медия.
29. Същност и специфични особености на социалните медии.
30. Медийни пазари – функции, участници, видове. Състояние на медийния пазар в България.
31. Медийните империи на Джоузеф Пулицър и Уилям Хърст. Профил на вестника на Пулицър – характеристика, модели, издания. Вестниците на Уилям Хърст. Медийни техники.

ПРЕПОРЪЧИТЕЛНА ЛИТЕРАТУРА

1. Алфандари Е., Медиите и властта. С., 2000.
2. Ангелов А., Журналистическа етика. С., 2005.
3. Ангов А., Телевизионната среда. С., 2002.
4. Ангов К., Телевизията. Нови термини и съчетания. С., 2002.
5. Ангелова, В. Световното радио. Модели на развитие. С., 2007.
6. Андреева Л., Телевизионни жанрове. С., 2005.
7. Арнолд Б., АБВ на радиото. С., 2000.
8. Богомоллова Н., Социална психология массовой коммуникации. Москва, 2008.
9. Бондииков, В. Манипулации в комуникацията. С., 2009.
10. Борисова, Е. Жанрове в медиите. Шумен, 2007.
11. Буркарт Р., Наука за комуникацията. В. Търново, 2000.
12. Боршуков Г. История на българската журналистика. С. 2003.
13. Български периодичен печат (1844-1944). Анотиран библиографски указател в 3 тома (Съст. Д. Иванчев). С., 1962-1969.
14. Българско медиазнание, Т. I и II, С., 1996,1997.
15. Ватова, В. Функционална стилистика. Б., 2010.
16. Вачков Л., Радиоформатът в САЩ. С., 2002.
17. BBC. Стандарти и ценности. Наръчник, С., 2002.
18. Вебер М., Професията и призванието на политика, С., 1992.
19. Ворошилов В., Журналистика. СПб, 2002.
20. Гейбриъл А., С. Верба, Гражданската култура. С., 1998.
21. Гелър В., Как се прави въздействащо радио. Пл., 2004.
22. Георгиев, Т. Глобализация и местна комуникация - В: Регионална журналистика. В., 2008.
23. Гинев Р., Модерният паноптикум. В., 2006.
24. Граматика на журналистиката, сборник. С., 1996.
25. Дал Р., За демокрацията. С., 1999.
26. Дарендорф Р., Модерният социален конфликт. С., 1996.
27. Дерменджиева Г. Онлайн журналистика. Медиите в дигиталния свят. С., 2012.
28. Джефкинс, Ф. Въведение в маркетинга, рекламата и пбблик рилейшънс. С., 1993.
29. Димитров В., История на радиото в България. 1,2 ч. С., 1994.
30. Димитров В., Сн. Попова, Новото радио. С., 1995.
31. Език на медийната регулация. Речник, 123 термина. С., 2003.

32. Ефремов Е., Журналистическо редактиране. С., 2003.
33. Златева М. Мостове към консенсуса: пблик рилейшънс, журналистика, медии. С. 2008.
34. Иванова П., Христоматия по историята на телевизията в България. С. 2007.
35. Йорк Р., Правила в телевизионното репортерство. С., 2000.
36. Капон Р., Ръководство за писане на новини. С., 1999.
37. Кардуони Д., Как се правят новините. С., 1993.
38. Константинова З., Държавност преди държавата. Свръхфункции на българската възрожденска журналистика. С., 2000.
39. Кафтанджиев Хр., Визуална комуникация. С., 1996.
40. Кириллова Н., Медиакултура – теория, история, практика. М., 2008.
41. Кулевски Цв. Реторика на публичното послание: теоретични основи на комуникацията. С., 2007.
42. Кунчик М., А. Ципфел, Въведение в науката за публицистиката и комуникацията. С., 1998.
43. Ласуел Х. и колектив, Комуникацията. С., 1992.
44. Лукова К. Джаз журналистика - В: Съвременна хуманитаристика, бр.01/ 2012, 10-17.
45. Лукова К. Литература и медии. Б., 2014.
46. Лукова, К. Медийното мълчание - В: Съвременна хуманитаристика, бр.02/ 2015, 12-16.
47. Лули Д., Новини на деня, вечни истории: Митологичната роля на журналистиката, С., 2004.
48. Люцканова, Ц. Езикова култура. Съвременни правописни и пунктуационни норми. Б., 2008.
49. Малет М., Наръчник за журналистика от Централна и Източна Европа. С., 1992.
50. Малецке Г., Психологията на комуникацията. С., 2003.
51. Мартинес Т. Журналистика и разказ: предизвикателства за XXI век. *Литература* : УИ „Св. Кл. Охридски”, 2008, №4.
52. Медийна регулация, сборник. С., 2003.
53. Мелтев, М. Кино и електронни медии. С., 2012.
54. Младенов Мл., Телевизионна журналистика (в термини). С., 1979.
55. Монова Т., Медиятекстът. С., 1999.
56. Монова Т., Думите, които разделят. Политическият дискурс в печата. С., 2000.
57. Монова Т., Журналистически жанрове - В: Речник на българската литература, ч. 2. Пл.
58. Москович, С. Ерата на тълпите, С., 2007.
59. Ортега-и-Гасет, Бунтът на масите. С., 1993.
60. Панайотов, Хр. Вестници и вестникари. С. 2008.
61. Петров М. Америка. Социалният тропик. С., 2010.
62. Петев Т., Теории за масовата комуникация, С., 2004.
63. Петев Т. Комуникационната спирава – трансформации и конфликти. С., 2009.
64. Пешева М. Думите на медийния преход. В. Търново, 2010.
65. Попова М. Журналистическа теория. В. Търново, 2012.
66. Почепцов Г., Теория комуникации. М., 2009.
67. Психотехника на убеждаващото въздействие, съст. Ангов А. С., 1992.
68. Райков Здр., Публична комуникация. 1999.
69. Райчева, Л. Творческият процес в телевизията (организация, управление и програмиране). С., 1991.
70. Симеонов Вл. Пресжурналистика. С., 2010.
71. Тимоти Аш. Свободният свят. Америка, Европа и изненадващото бъдеще на Запада. С., 2004.
72. Фукояма Фр., Краят на историята, С., 1998.
73. Хабермас Ю., Структурни изменения на публичността. С., 1995.
74. Харкъп Тони. Журналистиката: принципи и практика. С., 2009.
75. Хънтингтън С., Сблъсъкът на цивилизациите и преобразуването на световния ред. С., 1999.
76. Цанкова Св. Въведение в медиазнанието. С., 2007.
77. Шипли Дейвид. Интернет етика. С., 2009